

Uchwała nr 20/2022/VIII
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej
z dnia 22 czerwca 2022 r.

w sprawie powołania Samorządowego Centrum Doskonalenia Zawodowego
Lekarzy Weterynarii

Na podstawie art. 39 ust. 1 oraz art. 10 ust. 2 pkt 12 ustawy z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1140 t. j.), a także uchwały 11/2022/XII Krajowego Zjazdu Lekarzy Weterynarii z dnia 15 stycznia 2022 r. w sprawie zobowiązania Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej do wprowadzenia systemu certyfikowanych szkoleń zawodowych lekarzy weterynarii, wychodząc na przeciw oczekiwaniom środowiska lekarzy weterynarii dążących do ciągłego doskonalenia swoich umiejętności i wiedzy, uchwała co następuje:

§ 1

1. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna powołuje Samorządowe Centrum Doskonalenia Zawodowego Lekarzy Weterynarii, dalej zwaną Centrum.
2. Centrum jest jednostką organizacyjną Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

§ 2

1. Centrum zostaje powołane celem zapewniania należytego poziomu merytorycznego oraz nadzoru nad przeprowadzaniem certyfikowanych szkoleń lekarzy weterynarii w obszarze nauk klinicznych.
2. Pracami Centrum kieruje Prezydium Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej, a między jego posiedzeniami Prezes Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej.
3. Organ merytoryczny Centrum stanowi Rada Programowa zwana dalej Radą.

§ 3

1. Radę programową Centrum stanowi 3 przedstawicieli Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej oraz 7 ekspertów z klinicznych dziedzin medycyny weterynaryjnej powoływanych oraz odwoływani przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną.
2. Rada na pierwszym posiedzeniu zwołanym przez Prezesa Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej wybiera ze swojego grona przewodniczącego, v-ce przewodniczącego oraz sekretarza.

§ 4

Do zadań Rady należy w szczególności:

- 1) Powołanie krajowych konsultantów w poszczególnych dziedzinach;
- 2) Ustalenie programów kształcenia, których projekty przedstawiają konsultanci krajowi;
- 3) Określenie wymagań wobec podmiotów przeprowadzających certyfikowane szkolenia;
- 4) Powoływanie 3 osobowych zespołów egzaminacyjnych;
- 5) Dbanie o jakość kształcenia, w tym powoływanie zespołów wizytacyjnych;
- 6) Udzielanie zgody, na wniosek zainteresowanych podmiotów, na przeprowadzenie certyfikowanego szkolenia, po uprzednim zaciągnięciu opinii krajowego konsultanta w danej dziedzinie.

§ 5

Rada podejmuje uchwały zwykłą większością głosów przy obecności co najmniej 50% członków.

§ 6

1. Kandydat na konsultanta krajowego musi posiadać, wybitny dorobek zawodowy w danej dziedzinie i uznanie środowiska lekarsko-weterynaryjnego.
2. Ta sama osoba może pełnić funkcję konsultanta krajowego tylko w jednej dziedzinie.
3. Konsultant krajowy przedstawia Radzie projekt programu kształcenia w nadzorowanej przez siebie dziedzinie, nadzoruje sposób realizacji szkolenia, a także pełni funkcję przewodniczącego zespołu egzaminacyjnego.

§ 7

1. Kształcenie certyfikacyjne powinno trwać co najmniej 2 semestry i zawierać elementy teorii, praktyki i samokształcenia przy założeniu, że część praktyczna musi wynosić co najmniej 50 % czasu szkolenia.
2. Szczegółowe zasady przeprowadzania szkolenia są każdorazowo ustalane w porozumieniu zawierającym pomiędzy organizatorem szkolenia a Krajową Izbą Lekarsko-Weterynaryjną. Integralną część porozumienia, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, stanowi ustalony przez Radę program kształcenia.
3. Ukończenie certyfikowanego szkolenia uprawnia do przystąpienia do wewnątrz korporacyjnego egzaminu przeprowadzanego przez zespół egzaminacyjny powołany przez Radę.
4. Lekarz weterynarii, który złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w ust. 3, otrzymuje wydany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną certyfikat i może używać tytułu w brzmieniu określonym w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 8

Lista dziedzin klinicznych, z których można otrzymać certyfikat stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 9

Szkolenia, o których mowa w niniejszej uchwale mogą prowadzić, po uprzedniej akceptacji przez Radę, jednostki kształcące na kierunku weterynaria, organizacje zawodowe lekarzy weterynarii i zakłady lecznicze dla zwierząt.

§ 10

Warunkiem podjęcia szkolenia przez lekarza weterynarii jest:

- a) udokumentowany 5 letni staż pracy klinicznej;
- b) złożenie oświadczenia kandydata, iż co najmniej 30% jego aktywności zawodowej dotyczy dziedziny danego szkolenia;
- c) w systemie dobrowolnego ustawicznego kształcenia prowadzonym przez samorząd zawodowy lekarzy weterynarii uzyskał w okresie 2 lat poprzedzających szkolenie 50 punktów z danej dziedziny.

§ 11

1. Obsługę administracyjną i finansową Centrum prowadzi Krajowa Izba Lekarsko-Weterynaryjna.

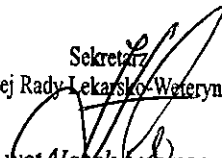
2. Działalność Centrum finansowana jest z 10% odpisu z opłat pobieranych przez organizatora szkolenia przekazywanego Krajowej Izbie Lekarsko-Weterynaryjnej w oparciu o porozumienie, o którym mowa w § 7 ust. 2.

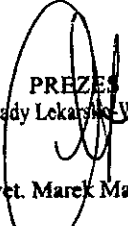
§ 12

Członkom Rady, konsultantom krajowym oraz członkom zespołów egzaminacyjnych przysługuje zwrot poniesionych strat z tytułu wykonywania czynności na rzecz Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej w formie określonej w § 3 ust. 2 pkt 1 uchwały nr 11/2013/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie zwrotu kosztów podróży i innych wydatków oraz wypłaty rekompensat za utracony dochód w związku z wykonywaniem zleconych czynności na rzecz Krajowej Izby Lekarsko-Weterynaryjnej.

§ 13

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sekretarz
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Nagóła Lukaszewicz

PREZES
Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej

lek. wet. Marek Mastalerek

WYKAZ DZIEDZIN KLINICZNYCH
Z KTÓRYCH MOŻNA UZYSKAĆ CERTYFIKAT I TYTUŁ

1. Choroby wewnętrzne przeżuwaczy – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną internista bydła;
2. Choroby narządu ruchu przeżuwaczy – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ortopeda bydła;
3. Patologia i biotechnika rozrodu przeżuwaczy – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ginekolog przeżuwaczy;
4. Choroby gruczołu mlekowego bydła i higiena mleka – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz chorób gruczołu mlekowego;
5. Kardiologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną kardiolog psów i kotów;
6. Neurologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną neurolog psów i kotów;
7. Stomatologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną stomatolog psów i kotów;
8. Dermatologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną dermatolog psów i kotów;
9. Onkologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną onkolog psów i kotów;
10. Gastroenterologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną gastroenterolog psów i kotów;
11. Urologia i nefrologia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną urolog psów i kotów;
12. Anestezjologia i intensywna terapia psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną anestezjolog psów i kotów;
13. Choroby zakaźne i pasożytnicze psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz chorób zakaźnych i inwazyjnych psów i kotów;
14. Okulistyka psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną okulista psów i kotów;

15. Patologia i biotechnika rozrodu psów i kotów – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ginekolog psów i kotów;
16. Patologia i biotechnika rozrodu świń – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ginekolog świń;
17. Choroby zakaźne i pasożytnicze świń – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz chorób zakaźnych i inwazyjnych świń;
18. Chirurgia małych zwierząt – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną chirurg małych zwierząt;
19. Chirurgia dużych zwierząt – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną chirurg dużych zwierząt;
20. Medycyna sportowa koni – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz medycyny sportowej koni;
21. Patologia i biotechnika rozrodu koni – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ginekolog koni;
22. Choroby narządu ruchu koni – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną ortopeda koni;
23. Choroby wewnętrzne koni – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną internista koni;
24. Choroby zakaźne i pasożytnicze koni – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz chorób zakaźnych i inwazyjnych koni;
25. Choroby ryb – dyplomowany przez Krajową Radę Lekarsko-Weterynaryjną lekarz chorób ryb.